

ΑΚΤΙΣΤΟΙ ΤΟΠΟΙ ΑΛΛΟΥ

Διεθνή γεγονόςτα αρχιτεκτονικής έρευνας 2008
www.byzantinemuseum.gr/unbuilt/unbuilt.htm

Αθήνα, Βυζαντινό & Χριστιανικό Μουσείο
23 – 30 Σεπτεμβρίου 2008

«Το Άκτιστο για μένα είναι ο δυναμικά υπαρκτός παράδεισος του καθένα και ταυτόχρονα η ενέργεια που η επιθυμία ή η ανάγκη γι' αυτόν πυροδοτεί στην (κυκλωτική) αναζήτησή του. Ο μηχανισμός μπορεί να έχει εφαρμογή τόσο σε προσωπική όσο και σε συλλογική κλίμακα.»

Ερατώ Κουτσουδάκη

«Αν ο τόπος ορίζεται από τις σχέσεις που διαμεσολαβούνται σε αυτόν, οι «Άκτιστοι Τόποι Αλλού» επιχειρούν να μεταγράψουν τη σχέση μας με τον τόπο, την προσμονή μας για το άλλο, το ακόμη ά-κτιστο, αλλά και το φόβο μας για το μη δομημένο, το μη ενσωματωμένο. Παράλληλα, μιλά για την ετεροτοπία, που απαντάται πιθανά σε κάθε πολιτισμό, που διαμορφώνεται διαφορετικά από κάθε κοινωνία, που μπορεί να «συσσωρεύσει» σε έναν υπαρκτό τόπο άλλους τόπους, διακριτούς και ασυμβίβαστους. Ταυτόχρονα μιλά για την ετεροχρονία, για εκείνη τη ρωγμή του χρόνου που διακόπτει τον παραδεκτό χρόνο, κυρίως όμως υποδηλώνει το ά-τοπο πέρασμα προς την ένταξη και τον τόπο. Τέλος, μιλά για τη σχέση που έχει η ετεροτοπία με τον εναπομείναντα χώρο, η οποία είτε δημιουργεί ένα χώρο ουτοπικό στον πραγματικό χώρο, είτε δημιουργεί έναν τόπο άλλο, τέλειο, έναν τόπο ανακούφισης και συν-χώρεσης.»

Άννα Καλλινικίδου

«Η εγκατάσταση που παρουσιάζεται είναι ένας υπαινιγμός για την ανάγκη δημιουργίας του προσωπικού άκτιστου – ουτοπίας και την πορεία προς την «πεισματική» κτίση του.»

Περσεφόνη Καραμπάτη

«Το άκτιστο είναι η πτυχή της πραγματικότητας που μας αποκαλύπτεται όταν «μεταφερόμαστε», όπως ο πρόσφυγας και ο μετανάστης, σε έναν τόπο «άλλο», στον οποίο ελπίζουμε αρχικώς να καλυφτούν οι ανάγκες μας. Με οδηγό την ανάγκη, ανακαλύπτουμε την βαθύτερη ανάγκη της ύπαρξης να «δούμε» όλη την εικόνα. Σε αυτό το σημείο γεννιέται το πρώτο κενό, ένα χάσμα ανάμεσα στο πώς ζούσαμε και στην ουσία των πραγμάτων που μας προ-καλεί σε έναν επαναπροσδιορισμό της ύπαρξης. Η επιλογή του κενού ως τρόπου ζωής μας οδηγεί στην σιωπή και στην νηστεία και εν συνεχεία στην κάθαρση, ελπίζοντας «μετά» να μας δοθεί το δώρο, δηλαδή η φώτιση και η ανα-γνώριση του ά-κτιστου ως παράλληλης και εξίσου πραγματικής διάστασης της καθημερινότητας.»

Μυρτώ Κωσταροπούλου

«Το Άκτιστο είναι ένα Ταξίδι, με αρχή, μέση και τέλος, της βαθιάς εσωτερικής τάσης της ανθρώπινης ψυχής να αναζητά και να εξελίσσεται. Μέσα από αυτό ο άνθρωπος ξεπερνά εμπόδια, φύλακες και τους ίδιους του τους φόβους, μαθαίνει νέες λάμπες, φτάνει σε τόπους ονειρικούς (ή όχι και τόσο), αλλά πάντα διαφορετικούς από αυτούς που άφησε πίσω. Εκεί, νιώθει επιτέλους πώς είναι πολύ μεγάλος για να χωρέσει σε αυτό που άφησε πίσω και πολύ μικρός για να συμβιβαστεί με αυτό που βρήκε εδώ. Και τότε είναι που ο Ταξιδιώτης αναγνωρίζει μια απείρως συνεχιζόμενη και επαναλαμβανόμενη σπείρα, δίνοντας μια κάποια τάξη στο χάος της αιωνιότητας. Το Άκτιστο τελικά είναι το Όνειρο, είναι η ίδια η Ζωή.»

Γιάννης Ζαφειρίου

Η εγκατάσταση «Α-κτιστοι Τόποι Αλλού» χρησιμοποιεί ως εργαλείο αφήγησης το παράδειγμα του μετανάστη. Και αυτό γιατί πρόκειται για μια περίπτωση της πραγματικότητας στην οποία ζούμε τόσο υπαρκτή, που όμως αδιάφορα ή φοβικά αποφασίζουμε να παραβλέπουμε, ξεχνώντας το εφήμερο των ισοροπιών στο δικό μας ουτοπικό άκτιστο status quo. Η αφήγηση ξεδιπλώνεται σε τρεις σκηνές:

Σκηνή πρώτη:

Ενδύομενοι το ρόλο του «ήρωα» και καθώς υπενθυμίζεται ακαθόριστα ότι και μείς έχουμε υπάρξει λαός ξενιτεμένος, αναπαράγεται ο νόστος της εστίας. Χώρος γήινος και ιερός. Τελευταίος τόπος πριν το ταξίδι.

Σκηνή δεύτερη:

Κουβαλώντας μόνο τις εικόνες που έχουμε μέσα μας μπαίνουμε στο σκοτάδι. Εκεί επικρατεί η μοναξιά και ο μόχθος που κρύβει η πορεία προς το ευκαίο καλύτερο άγνωστο, μέσα από τόπους και καταστάσεις ανοίκειες. Μόνος τρόπος να αναδυθείς από το βυθό σου είναι να αφεθείς με εμπιστοσύνη στο ασαφές και σκοτεινό ξένο. Τότε εμφανίζεται μια χαραμάδα φως.

Σκηνή τρίτη:

Η έξοδος, θριαμβευτική και ηλιόλουστη, μας βρίσκει σε έναν κήπο. Χώρος ά-κτιστος, όπου οι άνθρωποι προστρέχουν στη σχόλη και τη γιορτή τους. Και μόλις συνθησούν τα μάτια στο φως, η συνειδητοποίηση... Κάναμε το ταξίδι αναζητώντας τόπους άλλους, καλύτερους, αλλά οι τόποι ήταν αλλού και η υπόνοια της επανάληψης της «διαδρομής» θέτει το ίδιο δίλημμα: να ξαναρχίσουμε το ταξίδι ή να προσπαθήσουμε να κτίσουμε το καλύτερο εδώ;

Εν τέλει, τι είναι το Ά-κτιστο για εσάς;

facebook group: <http://www.facebook.com/home.php#/group.php?gid=28772385473>

blog: <http://ofotherunbuiltplaces.blogspot.com/>

mail: ofotherunbuiltplaces@gmail.com

Η ομάδα της εγκατάστασης «Άκτιστοι Τόποι Αλλού»

Ερατώ Κουτσουδάκη

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1976. Σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο και Μουσειολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα ως ελεύθερη επαγγελματίας.

Άννα Καλλινικίδου

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1977. Σπούδασε Αρχαιολογία- Ιστορία Τέχνης και Μουσειολογία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Από το 2003 εργάζεται ως επιμελήτρια εκθέσεων του Ολυμπιακού Μουσείου Θεσσαλονίκης.

Περσεφόνη Καραμπάτη

Γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1969. Είναι απόφοιτη του Τμήματος Ιστορίας και Αρχαιολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος στην Νεότερη Ιστορία από το ίδιο τμήμα και στην Μουσειολογία από το Διαπανεπιστημιακό Πρόγραμμα Μεταπτυχιακών Σπουδών του Α.Π.Θ. και του Πανεπιστημίου Δ. Μακεδονίας. Ανήκει στο επιστημονικό προσωπικό του Κέντρου Έρευνας Μακεδονικής Ιστορίας και Τεκμηρίωσης του Ιδρύματος Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα και ασχολείται με την έρευνα, την επιμέλεια εκδόσεων, εκθέσεων, οπτικοακουστικών παραγωγών και τον σχεδιασμό εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

Μυρτώ Κωσταροπούλου

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1976. Σπούδασε Αρχιτεκτονική στο Εθνικό Μετσόβειο Πολυτεχνείο και εξειδικεύθηκε στα σύγχρονα ψηφιακά μέσα σχεδιασμού στο Πανεπιστήμιο του Εδιμβούργου. Είναι Διδάκτωρ της Φιλοσοφικής Σχολής στο Τμήμα της Αισθητικής. Ζει και εργάζεται στην Αθήνα ως ελεύθερη επαγγελματίας.

Γιάννης Ζαφειρίου

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1976. Σπούδασε Διαφήμιση και έκανε μεταπτυχιακό στη Σκηνοθεσία, το Σενάριο και την Παραγωγή, στο Bournemouth University Media School της Αγγλίας. Ζει στην Αθήνα και από το 2001 εργάζεται ως ελεύθερος επαγγελματίας στο χώρο των οπτικοακουστικών μέσων.

Ευχαριστούμε: το ΒΧΜ και τη SARCHA για τη φιλοξενία της εγκατάστασης στο «ΑΚΤΙΣΤΟ», το Ελληνικό Συμβούλιο για τους Πρόσφυγες (ΕΣΠ) για την παραχώρηση οπτικοακουστικού υλικού, το Διονύση Σαββόπουλο για την ευγενική παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης του «Ζεϊμπέκικου» και το Θανάση Παπακωνσταντίνου για την ευγενική παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης του «Όταν χαράζει», την ΕΤ3 και το σκηνοθέτη Άρη Καραϊσκάκη για την ευγενική παραχώρηση του δικαιώματος χρήσης υλικού από τη σειρά ντοκιμαντέρ «Διασπορά».

Στην εγκατάσταση επίσης ακούγεται απόσπασμα του τραγουδιού «Me Llamen Calle» του Manu Chao.

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ:

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ (ΕΣΠ)

T Y P O R A M A

Prepress, Digital and Very Large Format Printing Services

ΒΑΣΙΛΗΣ & ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΟΥΒΑΛΙΩΤΗΣ

Πάροδος Ιμίων 8, 265 00 ΠΑΤΡΑ

τηλ.: 2610.341770, 2610.525085 • fax.: 2610.522073

unitype@otenet.gr